

них якостей у цілому жива маса свинок при першому паруванні повинна сягати не менше 120 кг.

Необхідно також відзначити, що при визначенні впливу живої маси на збереженість приплоду вивчали вплив статі (окремо свинок та кнурців). Дослідження показали, що стать практично не впливає на збереженість поросят, хоча спостерігалась деяка тенденція до збільшення відходу свинок від самок, котрі мали при паруванні живу масу 90—115 кг.

Отже, для збільшення виходу поросят до двомісячного віку жива маса свинок при першому паруванні повинна становити 120—125 кг.

Інститут свинарства УААН

УДК 636.2.034.082.4

А.А. МАЛЯРЕНКО*

ВПЛИВ РІВНЯ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ НА ДЕЯКІ ПОКАЗНИКИ ВІДТВОРНОЇ ЗДАТНОСТІ КОРІВ

Хоча вплив рівня молочної продуктивності корів на показники їхньої відтворної здатності вивчався багатьма дослідниками (Басовський М.З., Завертяєв Б.П., 1975; Завертяєв Б.П., 1979; Решетникова Н.М., 1976; Гавриленко Г.М., 1984 та ін.), проте ці зв'язки недостатньо вивчені у корів української червоно-рябої молочної породи (Кругляк А.П., 1997; Хаврук О.Ф., 1997; Башенко М.І., 1999).

На поголів'ї 120 корів племзаводу "Тростянець" нами встановлено зворотний зв'язок між рівнем молочної продуктивності та деякими показниками їхньої відтворної здатності. У тварин з надоем до 5 тис. кг молока за лактацію сервіс-період у середньому стансчив 120 днів, міжотельний період —

*Науковий керівник — кандидат біологічних наук А.П. Кругляк.

© А.А. Маляренко, 2001

410 днів, число осіменінь на запліднення — 1,8. При підвищенні молочної продуктивності корів на 2 тис. кг молока ці показники збільшувались: сервіс-період — на 19%, міжотельний період — на 5%, число осіменінь — на 0,7, а при збільшенні надоїв до 8 тис. кг ці показники зросли відповідно на 20%, 5 та на 1,1%.

Таким чином, попередні результати наших досліджень підтверджують залежність показників відтворної здатності корів української червоно-рябої молочної породи від їх молочної продуктивності.

Інститут розведення і генетики тварин УААН

УДК 636.32/38.082.4

А.О. БОНДАР*

ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА БАГАТОПЛІДНІСТЬ ОВЕЦЬ

Багатоплідність — один із факторів, що підвищує продуктивність і конкурентоспроможність тварин. Тому це питання є актуальним для зоотехнічної науки і практики.

Методика дослідження. Багатоплідність аксанійської тонкорунної породи вивчали в умовах племінного заводу ім. Шмідта Очаківського району Миколаївської області. Потенційну багатоплідність вивчали в умовах ІТСП "Асканія-Нова". З цією метою врахували окоти 647 овець. Дослідження проведені методом спостереження, варіаційного аналізу даних окотів.

Результати дослідження. Обстежували окоти 647 самок кавказької породи, з них трійнями окотилось чотири самки (0,6%), двійнями — 95 (14,7%), а 548 самок (84,7%) народили по одному ягняткові. У середньому багатоплідність овець кавказької породи в наших дослідженнях становила 116 %.

**Науковий керівник — кандидат біологічних наук В.М. Давиденко.*

© А.О. Бондар, 2001

Розведення і генетика тварин. 2001. Вип. 34